

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 22 iulie 2020 – Finanzamt B/X-Beteiligungsgesellschaft mbH

(Cauza C-324/20)

(2020/C 313/19)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Recurent-pârât: Finanzamt B

Intimată-reclamantă: X-Beteiligungsgesellschaft mbH

Întrebările preliminare

- 1) În cazul unui serviciu prestat o singură dată și, prin urmare, care nu este legat de o perioadă, acordul privind plata în rate implică existența unor decontări sau plăți succesive în sensul articolului 64 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾?
- 2) Cu titlu subsidiar, în cazul unui răspuns negativ la prima întrebare: Situația în care persoana impozabilă convine, în prestarea serviciilor sale, ca acestea să fie remunerate în cinci rate anuale, iar dreptul național prevede, în cazul plății cu întârziere, o ajustare prin care este anulată reducerea anterioară a bazei de impozitare în conformitate cu articolul 90 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE trebuie să fie considerată o neplată în sensul acestei dispoziții?

⁽¹⁾ ABL 2006, L 347, S. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal du travail du Brabant wallon, division Wavre (Belgia) la 24 iulie 2020 – PR/Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

(Cauza C-335/20)

(2020/C 313/20)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal du travail du Brabant wallon, division Wavre

Părțile din procedura principală

Reclamant: PR

Pârâtă: Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

Întrebările preliminare

- 1) Se poate considera că decizia de modificare a locului obligatoriu de înscriere a unui solicitant de azil într-un centru de primire – a cărui misiune principală constă în facilitarea transferului acestuia către statul competent să examineze cererea sa de protecție –, adoptată de o autoritate administrativă a statului și interpretată ca fiind o măsură pregătitoare pentru transferul efectiv, în condițiile în care solicitantul a introdus, în fața unei instanțe naționale, o acțiune în anulare și în suspendare împotriva acestei măsuri de îndepărtare, constituie executarea măsurii de îndepărtare respective în sensul Regulamentului Dublin III ⁽¹⁾?

- 2) În cazul unui răspuns afirmativ, singura cale de atac care are efect suspensiv, și anume acțiunea în suspendare în condiții de extremă urgență prevăzută de articolul 39/82 alineatul 4 din Legea din 15 decembrie 1980 privind intrarea pe teritoriul, șederea, stabilirea și îndepărtarea străinilor, în favoarea unui solicitant de azil invitat să obțină examinarea cererii sale de protecție internațională în alt stat membru și legată de executarea iminentă a unei măsuri de îndepărtare sau de returnare, constituie o cale eficientă de atac în sensul articolului 27 din Regulamentul numit Dublin III?

(¹) Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (JO 2013, L 180, p. 31).

Recurs introdus la 28 iulie 2020 de Nord Stream 2 AG împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a opta) din 20 mai 2020 în cauza T-526/19, Nord Stream 2/Parlamentul și Consiliul

(Cauza C-348/20 P)

(2020/C 313/21)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Nord Stream 2 AG (reprezentanți: L. Van den Hende, avocat, M. Schonberg, Solicitor, J. Penz-Evren, J. Maly, Rechtsanwälte)

Celelalte părți din procedură: Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Recurenta solicită Curții:

- anularea Ordonanței Tribunalului (Camera a opta) din 20 mai 2020 în cauza T-526/19, Nord Stream 2/Parlamentul și Consiliul, în special a punctelor 1, 3, 4 și 6 din dispozitiv;
- în măsura în care Curtea consideră că litigiul este în stare de judecată, respingerea excepției de inadmisibilitate, constatarea admisibilității acțiunii și trimiterea cauzei spre judecare Tribunalului, pentru ca acesta să se pronunțe cu privire la fondul acțiunii sau, cu titlu subsidiar, constatarea faptului că măsura contestată o afectează direct pe recurentă și trimiterea cauzei spre judecare Tribunalului, pentru ca acesta să se pronunțe cu privire la afectarea individuală sau să o unească cu fondul; și
- obligarea Consiliului și a Parlamentului la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurentă, inclusiv a celor efectuate în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul primului motiv de recurs, care cuprinde două aspecte, recurenta susține că Tribunalul a săvârșit erori de drept atunci când a aplicat condiția afectării directe și când a constatat că recurenta nu avea calitate procesuală activă în ceea ce privește acțiunea sa în anularea Directivei (EU) 2019/692 (¹) a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 (denumită în continuare „directiva de modificare”):

Tribunalul a considerat în mod eronat că o directivă, inclusiv directiva de modificare, nu poate, în sine, anterior adoptării măsurilor de transpunere sau expirării termenului de transpunere, să afecteze în mod direct situația juridică a unui operator, ceea ce ar exclude efectiv orice acțiune în anulare în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE.

Tribunalul a apreciat în mod eronat aspectul puterii discreționare a statului membru, doar în termeni generali și fără a examina care ar fi, concret, impactul oricărei puteri discreționare asupra situației juridice a recurente și în raport cu obiectul acțiunii sale.